

Oslo

Bymiljøetaten

Skjøtselsplan 2026–2027 for Oslo kommunes skoger

Nordmarka,
Lillomarka og
Dikemark

Innholdsfortegnelse

Del 1: Hvorfor må det hogges?	3
Mål og retningslinjer for Oslo kommunes skoger	3
Skogsertifisering.....	3
Hvorfor må det hogges?	3
Hva beskriver skjøtselsplanene?	4
Kommunikasjon og innspill	4
Del 2: Beskrivelse av skjøtselen.....	5
Landskapsplan.....	5
Skjøtselen i praksis	6
Beskrivelse av ulike hogstformer	6
Skjøtsel i nærskogen	8
Veistandard, velte- og snuplasser	8
Hensyn til naturverdier	8
Hensyn til kulturminner og landskapsvern	9
Del 3: Nærmere beskrivelse av de ulike områdene	11
Oversikt over planlagt skjøtsel 2026–2027	11
Oversiktskart	12
Planlagt skjøtsel	13
Taraldrudåsen, Maridalen	13
Nes i Maridalen.....	15
Sandermosen, Maridalen	17
Solemskogen, Lillomarka	21
Lilloseter vest i Lillomarka	23
Lilloseter sør i Lillomarka	25
Sponkollen, Lillomarka.....	28
Breisjøgårdene, Lillomarka	30
Monsetangen, Lillomarka	32
Bogstad, Sørkedalen	34
Dikemark, Kjekstadmarka i Asker	36
Planlagt nærskogsskjøtsel	39
Nedre Blanksjø, Nordmarka	39
Øvresetertjern, Nordmarka	41

Del 1: Hvorfor må det hogges?

Mål og retningslinjer for Oslo kommunes skoger

Oslo kommune eier cirka 10 % av Oslomarka. Kommuneskogen skal forvaltes og drives i pakt med bærekraftige prinsipper. Samtidig skal vi drive et aktivt skogbruk. Tømmer er en viktig fornybar ressurs for samfunnet, men skogbruket skal også ta vare på naturmangfoldet og skape en variert skog med høye opplevelsesverdier for brukerne.

Skogskjøtselen skal bygge opp varierte og opplevelsesrike skoger, tilfredsstillende publikums behov for friluftsliv og naturopplevelse og skape en best mulig ramme for idretts- og frilftsaktiviteter.

Ved konflikt mellom ulike interesser, skal hensynet til naturvern, friluftsliv, vannforsyning, dyreliv og fiske gå foran kravet om økonomisk avkastning av skogsdriften.

Skogsertifisering

Skogsdriften er sertifisert etter PEFC-skogstandard. Skogsertifiseringen er et viktig verktøy for å sikre en bærekraftig forvaltning av Oslo kommunes skoger. Skogstandarden presiserer og går ofte lengre enn den norske lovgivningen, samtidig som den møter internasjonale kriterier.

For mer informasjon om PEFC, se pefc.no.

Hvorfor må det hogges?

Før spørsmålet besvares er det viktig å tydeliggjøre at all vernet skog, nøkkelbiotoper og naturtyper som hovedregel skal stå urørt. Unntaket er hvis skjøtsel er angitt i vernebestemmelsene eller om dette er anbefalt av biolog. Totalt er cirka 50 % av kommuneskogen underlagt slike restriksjoner.

Tømmer har i mange århundre skapt stor verdiskapning for Norge, og man kan si at tømmeret i lang tid var Norges olje. Fortsatt er de norske skogene en viktig ressurs, både i Norge og på verdensbasis. I dag har vi heldigvis større fokus på flere verdier enn kun de økonomiske, men sporene av tidligere tiders intensive skogbruk ser vi enn i dag, også i kommuneskogen.

Frem til midten av 1800-tallet var hyppige skogbranner viktige forstyrrelser i skogøkosystemet. Brann regulerte både antall trær og sammensetningen av trær i skogene ettersom furua tålte brann mye bedre enn gran. Til en viss grad kan skogskjøtsel sammenlignes ved brann ved at hogst både kan glisne ut og åpne opp skogbildet. Gjennom skjøtsel kan vi skape eller forsterke variasjonen i skogen, men vi kan også fremme tilveksten, utvikle virkekvaliteter eller fristille enkelte trær slik at de utvikler seg til eldre og monumentale trær. Uansett målsetning er det viktig å finne en bærekraftig og god balanse mellom de ulike verdiene.

Skjøtselen i Oslo kommunes skoger bygger generelt på flerbruksprinsippet og målet om å optimere balansen mellom hensyn til friluftsliv, natur, tømmerproduksjon, vannforsyning, m.m. Dette mener vi ivaretas best ved en nyansert og variert skogbehandling, som tar hensyn til lokale forhold, bruken av området, vekstforhold, natur- og kulturverdier.

Nøkkelen for en bærekraftig forvaltning handler mye om variasjon. En variert skog uten store monokulturer, er en robust skog. Der monokulturer tidligere ga god volumtilvekst, må vi i dag tenke mye mer på variasjon og risikospredning. Målet er robuste skoger der vi kan høste skogens fornybare verdier samtidig som det biologiske mangfoldet og opplevelsesverdiene bevares og/eller utvikles.

Oslo kommunes forvaltning av kommuneskogen har gjort kommunen til en rollemodell av internasjonal interesse. Skogbehandlingen av kommuneskogen viser at det er mulig å kombinere uttak av en fornybar ressurs samtidig som friluftsverdiene og de biologiske verdiene bevares eller styrkes. Et bevis på dette er at det i siste naturtypekartlegging ble registrert mange nye naturtyper i kommuneskogen, også i områder som nylig hadde blitt skjøtta.

Hva beskriver skjøtselsplanene?

Skjøtselsplanen viser den planlagte skjøtselen i Oslo kommunes skoger i Nordmarka, Lillomarka og Dikemark for den kommende toårsperioden. Hvert år rundt årsskiftet oppdateres planen. Det er mange uforutsigbarheter som påvirker gjennomføringen, derfor ønsker vi å legge frem en plan som strekker seg over to år slik at vi har alternativer hvis ett eller flere planlagte områder ikke kan skjøttes. Unntaksvis kan det være behov for å skjøtte områder som ikke er beskrevet i planen. Hogst av stormskadet skog er et slikt eksempel.

Skjøtselsplanen gir overordnet informasjon over planlagt skjøtsel i Nordmarka og Lillomarka, men går ikke inn på alle detaljer. Planen forteller hvilke områder som skal skjøttes og beskriver målet med skjøtselen. Skogforvalter i kommunen har god dialog med maskinførerne både før og under hogsten for å sikre at hogsten utføres som planlagt, men maskinførerne vil også gjøre vurderinger på stedet når det gjelder hvilke trær som bør hogges og hvilke som bør stå igjen.

Kommunikasjon og innspill

Kommunikasjon og dialog med sentrale faginstanser, organisasjoner og lokalbefolkningen er viktig for å forvalte kommuneskogen på beste måte. Hver november/desember sendes skjøtselsplanene for “Nordmarka, Lillomarka og Dikemark” og “Østmarka og Sørmarka” ut til Byantikvaren, Bymiljøetatens biologer, markaorganisasjonene, samt idrettsorganisasjoner som kan berøres av hogsten. Skjøtselsplanene legges også ut på Oslo kommunes nettsider. I tillegg inviterer vi til befaringer og tilstreber å ha dialog med lokalbefolkningen, særlig der skjøtselen foregår nær bebyggelsen. Skjøtselsplanen er derfor ikke ferdigspikret, men finner sin endelige form etter befaringer og innspill.

Del 2: Beskrivelse av skjøtselen

Landskapsplan

Hovedprinsippene for den planlagte skjøtselen følger av landskapsplanene for Oslo kommunes skoger. Landskapsplanene for Oslo kommunes skoger er det overordnede styringsverktøyet for prioritering og forvaltning av skogarealenes ulike verdier. Planene bygger på landskapsøkologiske prinsipper der skogbehandlingen skal søke å etterligne naturlig skogdynamikk. Disse planene har ikke noen utløpsdato, men er dynamiske dokumenter som oppdateres ved behov, for eksempel etter nye miljøregistreringer eller nye laserbaserte målinger av skogen.

Kort oppsummert tar landskapsplanene for Nordmarka og Lillomarka utgangspunkt i en terreng- og fuktighetsanalyse, som kan sammenstilles slik:

Landskapskategori		Karakteristika	Mål for skjøtselen
Eksposering	Nordøst-vendte ller	Slakt skrånende, friskt, grandominert	Utvikle fleraldersskog via lukket hogst
	Sørvest-vendte ller	Relativt bratt og tørt. Høyt løvinnslag	Åpen hogst kan i større grad brukes, med mål om å bevare høyt løvinnslag og fremelske furu
	Forsenkninger	Søkk og lavt beliggende terreng (konkav form i landskapet), tilknytning kløfter, frisk mark	Utvikle fleraldersskog via lukket hogst
	Toppområder	Høyereliggende, varierende friskhet. Viktige turmål	Gamle trær og furu fristilles. Småflatehogst kan være egnet for å gi utsyn
Fuktighet	Friskt	Relativt flatt, rik jordsmonn	Tilstrebe selektive hogstformer samt for en mindre andel av arealet avsette arealer til gran-søylehaller* og løvsuksesjon**
	Ganske tørt	Skrinn mark, flatt eller skrånende	Furuandelen skal opprettholdes og framelskes
	Tørt	Koller, glissen furudominert skog	Åpen hogst for å bevare høyt løvinnslag og øke furuinnslaget

Tabellen gir en veiledning for hvordan skogen bør skjøttes for å oppnå ønsket utvikling. Det vil

imidlertid alltid være den aktuelle tilstanden (skoghelse, kronedybde, treslag etc.) for det enkelte bestand som vil avgjøre valg av skjøtselstiltak og mulighetene til god utvikling. I tillegg vil for eksempel lik behandling på alle sørvest-vendte lier skape en viss grad av monoton som kanskje ikke er ønskelig i forhold til friluftsliv og biologisk mangfold.

Forklaring av ord brukt i tabellen:

* Søylehaller er granskoger i hogstmoden alder med oppkvistete trær og med grønn skogbunn. Dette er lett fremkommelige skoger som folk ofte synes er estetisk tiltalende. Grunnet høy oppkvistning er flatehogst den foretrukne metoden ved hogst. Søylehaller skal være et innslag i landskapet, men vil totalt sett ikke forekomme i noe større omfang.

**Løvsuksesjon kan enkelt forklares som at løvtrær gradvis utkonkurreres av bartrær. I overgangsfasen mellom løvskog og barskog (eldre løvsuksesjoner) vil det forekomme mange grove løvtrær, som etter hvert dør. Eldre løvsuksesjoner er viktige livsmiljøer for en rekke arter og er derfor registrert som nøkkelbiotoper/naturtyper. For å bevare høye naturverdier knyttet til grove løvtrær kan det være aktuelt med lukket hogst av gran.

Flere skjøtselsbegrep beskrives i avsnittet «Beskrivelse av ulike hogstformer».

Skjøtselen i praksis

Skjøtselen utføres i hovedsak maskinelt med hogstmaskin og lassbærer (som henter tømmeret). Greiner, kvister og topper, også kalt GROT, blir lagt i kjøretraseen som forsterkning for å unngå kjøreskader. I spesielt mye brukte turområder vil det bli vurdert å fjerne greiner og topper fra hogsten. Dette legges da på egnet sted langs vei for å kunne flises på stedet eller kjøres vekk.

Vinterhogst prioriteres i områder med dårlig bæreevne. Hogst i slike områder forutsetter snø eller tele i bakken. Hogsten kan også skje sommerstid, og da særlig for å ta hensyn til skigåing vinterstid. Av hensyn til fuglenes hekking skjer ikke hogst i tidsrommet fra 1. mai og frem til 15. juni.

Skjøtselsplanen forsøker å ta høyde for varierende vintre, men vindfall, tørkestress og billeangrep kan skape endringer i planene. I snørike vintre prioriterer vi nordlige furutynninger, siden furutopper vil gi kjærkommen mat for elgen når lyngen er nedsnødd. Dersom det har vært mye vindfall, prioriterer vi å hogge og rydde opp slike områder. Med klimaendringene øker risikoen for tørkestress, stormskader og omfattende barkbilleangrep. Granskog er særlig utsatt. I omfattende tilfeller vil slike områder prioriteres fremfor andre.

Beskrivelse av ulike hogstformer

Som tidligere nevnt, er formålet med skjøtselen å skape en mer variert og robust skog. Dette krever kunnskap om de lokale markforholdene og de ulike treslagenes egenskaper. Den skyggetålende grana er for eksempel det best egnede treslaget i flersjiktet skog, men også pionertreslagene furu og ulike løvtrær kan mikses med gran, hvis de får god nok lysåpning. Man skiller mellom åpne og lukkede hogster, avhengig av hvor mange trær som står igjen etter hogst. Nedenfor beskrives noen av hogstformene i kommuneskogen:

Åpen hogst

Ved åpen hogst settes det få trær igjen. Flatehogst og frøtrestilling regnes som eksempler på «åpen hogst».

Flatehogst

Ved flatehogst settes det igjen svært få trær, med unntak av livsløpstrær. Flatehogst var vanligere i Oslo kommune tidligere, men i dag skjer flatehogst kun i særskilte tilfeller, for eksempel der skogen må hogges på grunn av dårlig skoghelse.

Frøtrestillingshogst

Ved frøtrestillingshogst lar man noen trær stå igjen for å produsere frø. Når ny foryngelse er etablert fjernes vanligvis frøtrærne. Denne hogstformen er vanlig i furuskog der det er et ønske å få frem naturlig forynget furu.

Lukket hogst

Lukket hogst er et samlebegrep for flere hogstformer, for eksempel skjermstillingshogst, plukkhogst (i fagspråk definert som selektiv hogst), gjennomhogst og småflatehogst. Ved lukket hogst legges det til rette for foryngelse, som oftest for å skape en skog med trær i ulike størrelser (flersjiktet skog).

Tynning

Dette er en type hogst der det settes igjen relativt mange trær. Tynning benyttes i yngre skog for å gi trærne som står igjen rom til å utvikle seg slik at de kan bli store og gamle.

Småflatehogst

Småflatehogst (også kalt gruppehogst) innebærer hogst av mindre flater inntil 2 dekar, og formålet kan være å skape utsikt, ta ut trær med dårlig sunnhet eller for å endre treslag eller struktur på skogen. Flatene utformes slik at de kan forynges naturlig fra kantene. Småflatehogst er et egnet alternativ i ujevne bestand, eller der man ønsker blandingsskog, men kan også fungere i høyt oppkvistede monokulturer av gran.

Plukkhogst

Ved plukkhogst/selektiv hogst felles enkelt-trær, fortrinnsvis større trær, mens de mindre trærne står igjen. Dette er en hogstform som bør praktiseres i skoger med flere sjikt. Tankegangen er at store trær tas ut samtidig som et vekstkraftig restbestand står igjen og forynger skogen naturlig. Resultatet er et kontinuerlig skogbilde hvor trærne vokser langsomt og får tette årringer. Denne typen tømmer er egnet til laftede hus og bevaring av kulturminner eller til andre formål hvor det trengs høykvalitetstømmer.

Manuell hogst

Noen ganger utføres hogsten manuelt med motorsag. Dette gjøres i områder hvor vi må ta spesielle hensyn, for eksempel ved skjøtsel i områder underlagt naturvernrestriksjoner, hogst av

risikotrær eller i områder som er utilgjengelige. Av planlagte manuelle hogster kan det nevnes vedlikeholdshogst i tidligere restaurert myr ved Setertjern.

Skjøtsel i nærsbogen

Nærskog er skogen nært bebyggelsen, og det er ofte her de fleste tar sine hverdagsturer. Nærskogene er derfor spesielt viktige for folkehelse og livskvalitet, og de fungerer både som pusterom og treningsarena.

I utkast til kommunens flerbruksplan for 2026–2035 er nærsbogen kartfestet som en egen nærskogssone med forvaltning etter definerte retningslinjer. Planen vil trolig bli vedtatt i 2026.

I nærskogene skal skjøtselen først og fremst innrettes for å ivareta og utvikle rekreasjonsverdiene og naturmangfoldet, men også i den øvrige kommuneskogen skal disse verdiene vektlegges i forvaltningen. I skjøtselsplanen for Nordmarka, Lillomarka og Dikemark er det for 2026–2027 planlagt skjøtsel i nærsbogen ved Nedre Blanksjø og Øvresetertjern.

Veistandard, velte- og snuplasser

Veienes utforming og veistandard må samsvare med spesifikasjonene fastsatt for klasse tre i normalen for landbruksveier for å kunne trafikkeres på en sikker måte med tømmerbil hele året. Spesielt i svinger er det viktig at veiene er brede nok slik at det ikke oppstår farlige situasjoner i møte med gående og andre trafikanter.

Det er også nødvendig at opplasting med tømmerbil kan foregå på en trygg måte med tanke på sikkerheten til turgåere i området. Derfor er det viktig at velteplassene (tømmerlunner) er plassert adskilt fra skogsbilveien. Der dette ikke er mulig kan det være behov for å anlegge nye velteplasser. I tillegg trengs lommer for møteplasser og rundkjøringer for tømmerbilen. Bomveien fra Midtstuen til Tryvann er et eksempel der tømmerbilene må helt opp til Tryvann for å snu. Dette er en dårlig løsning, både med tanke på sikkerheten for veiens mange brukere og miljøeffektene ved ekstra transport. Oppgradering av Bomveien er et større prosjekt som presenteres i en egen plan.

Alle nyetableringer av permanente driftsveier, traktorveier, skogsbilveier, snu- og velteplasser i marka må godkjennes etter markaloven og landbruksveiforskriften. I forbindelse med behandlingen av søknaden sender Regionkontor landbruk ut planene på høring til aktuelle instanser og til markaorganisasjonene.

Hensyn til naturverdier

God kunnskap om naturverdiene er viktig for å bidra til å bevare og utvikle Oslos rike naturmangfold og sørge for et bærekraftig skogbruk. Kartlegging gjør oss godt kjent med skogens naturverdier og er et viktig verktøy for å ta vare på verdifull natur.

I 2020 gjennomførte Biofokus miljøregistreringer i Oslo kommunes skoger i Nordmarka, Lillomarka og Dikemark. Østmarka (utenfor verneområdene) ble kartlagt i 2024. Disse registreringene kalles miljøregistrering i skog (MiS), og er skogbrukssektorens kartleggingsmetodikk for å registrere miljøverdier i skog. MiS er basert på registrering av 12

hovedtyper av livsmiljøer med spesiell betydning for biologisk mangfold i skog, og er en viktig del av miljøsertifiseringen i skog. Med utgangspunkt i MiS-områdene foretas en utvelgelse og avgrensing av nøkkelbiotoper, dvs. områder som inneholder kvaliteter som er spesielt viktige for de sjeldne og truede artene.

I tillegg kartlegger Bymiljøetaten verdifulle naturtyper i Oslo. Dette er et omfattende arbeid som pågår kontinuerlig. Naturtypene som registreres får A, B eller C-verdi, etter hvor stor verdi de har for naturmangfoldet. Informasjonen legges i kommunens naturdatabase og er tilgjengelig på kart for våre skogforvaltere, maskinførere og for publikum.

Siden 2015 har Bymiljøetaten restaurert mange myrer i Oslo kommunes skoger. Arbeidet går ut på felle trærne som vokser på myra slik at de slutter å suge opp vann, og deretter tetter vi igjen grøftene slik at vannstanden igjen stiger og torv dannes. Hogst og andre tiltak i forbindelse med myrrestaurering blir behandlet som egne saker, og informasjon sendes til relevante interessenter i forbindelse med saksbehandlingen.

Rapport fra MiS-kartlegginger og naturtypekartlegginger publiseres på Oslo kommunes nettsider.

På Oslo kommunes nettsider finnes også naturkart som blant annet viser restaurerte myrer, registrerte miljøverdier, gammel skog, rødlistede arter og naturtyper:

<https://www.oslo.kommune.no/miljo-og-klima/slik-jobber-vi-med-miljo-og-klima/natur-og-biologisk-mangfold/naturkart-for-oslo/>

Hensyn til kulturminner og landskapsvern

Skjøtselsplanen omfatter flere områder i Maridalen. Disse er alle omfattet av verneforskriften for Maridalen landskapsvernområde som blant annet tilsier skjøtsel om vinteren fremfor om sommeren, lukket hogst fremfor åpne hogst, naturlig foryngelse fremfor planting av trær samt at terrengskader i størst mulig grad skal unngås.

Alle kulturminner fra før 1537 er automatisk fredet, jamfør kulturminneloven. I tillegg skal det også tas hensyn til andre kjente og verdifulle kulturminner. Det er skogeiers ansvar å gjøre seg kjent med hva som er registrert av kulturminner i skogen og ta hensyn ved skjøtsel.

Kullmiler er kulturminner fra nyere tid og er dermed ikke fredet etter kulturminneloven, men de er registrert som kommunalt listeførte kulturminner i Byantikvarens gule liste. Dette betyr at Byantikvaren skal konsulteres før igangsettelse. Også noen av veiene i marka er kommunalt listeført. I områder som ennå ikke har blitt kartlagt, vil Byantikvaren vurdere kartlegging før skjøtsel kan igangsettes. Hvis skjøtsel eller andre tiltak kan komme i konflikt med et fredet kulturminne, skal Byantikvaren konsulteres.

For å bevare kulturminner er det vanlig å felle trær som står på eller ved kulturminnet. Da unngår man at trær velter og skader kulturminnet. I tillegg er det viktig at lassbærer holder avstand ved kjøring i terrenget. Slik kjøring bør ikke gjøres nærmere et kjent kulturminne enn 5 meter. Kulturminner markeres med merkebånd før hogst. Ved kulturminner som kullgroper eller

fangstgroper kappes gjerne trærne litt opp på stammen slik at det står igjen høystubber som markerer at det er et kulturminne på stedet.

Del 3: Nærmere beskrivelse av de ulike områdene

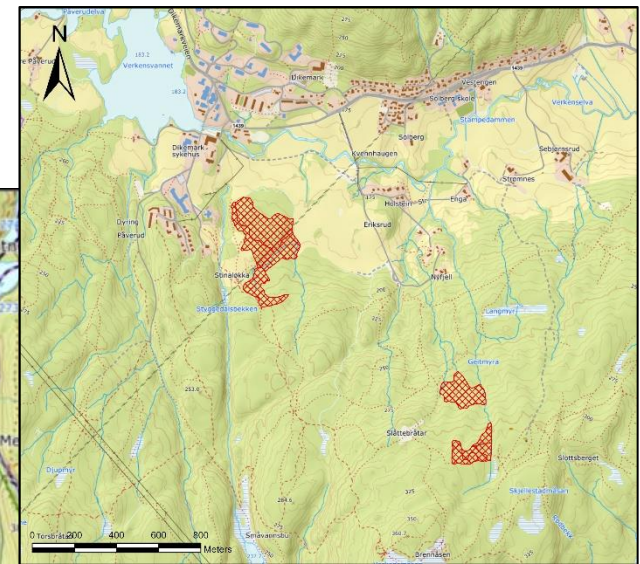
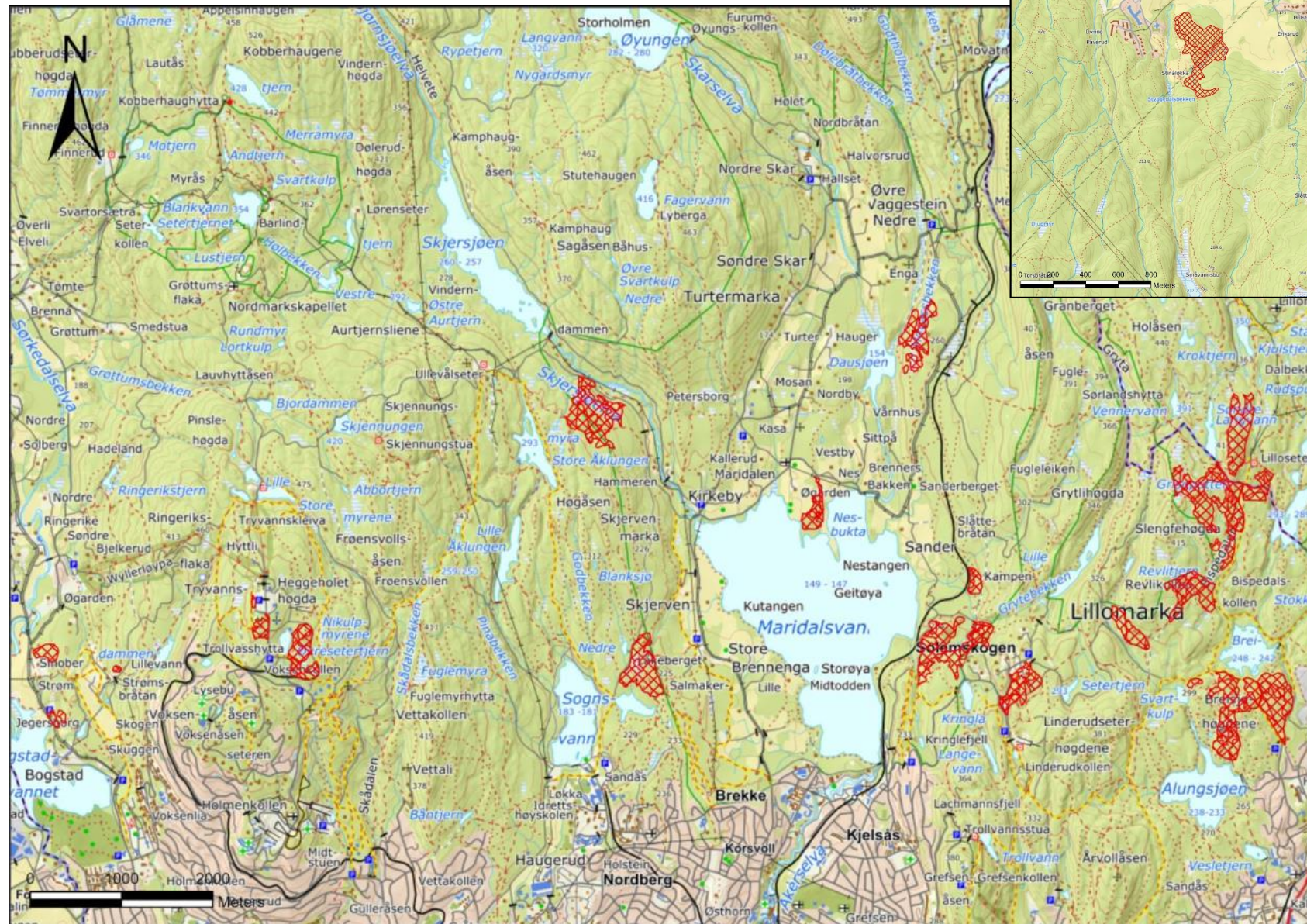
Oversikt over planlagt skjøtsel 2026–2027

Tabellen nedenfor gir en oversikt over den planlagte skjøtselen for 2026–2027. Skjøtselen for hvert enkelt område beskrives nærmere på de neste sidene.

NB! Merk at alle tall er estimerte tall, og at det kan bli endringer. Skjøtselsplanen er ikke ferdigspikret, men justeres etter innspill fra faginstanser, organisasjoner og lokalbefolkning.

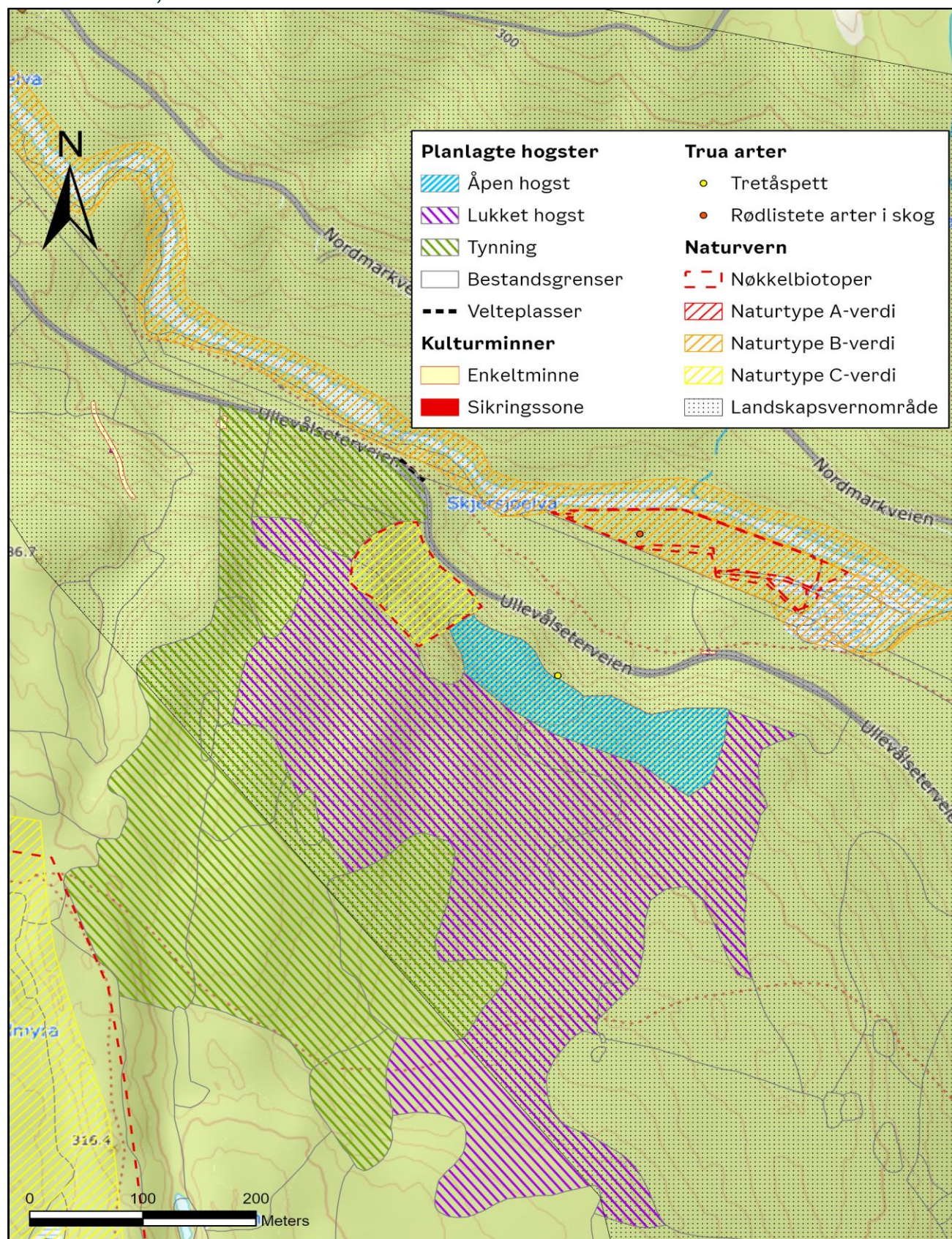
Område	Årstid (fortrinnsvis)	Areal dekar	herav tynning	herav lukket hogst	herav sumpskog-/ myrrestaurering	herav flatehogst
Taraldrudåsen, Maridalen	Sommer/vinter	235	110	140		15
Nes i Maridalen	Vinter	60	60			
Sandermosen, Maridalen	Vinter	130	90	5		35
Solemskogen, Lillomarka	Sommer og vinter	110	40	10	60	
Lilloseter vest, Lillomarka	Sommer/vinter	160		160		
Lilloseter sør, Lillomarka	Sommer/vinter	260	130	90		40
Sponkollen, Lillomarka	Vinter	210	170	40		
Breisjøhøgden, Lillomarka	Vinter	420	330	90		
Monsetangen, Lillomarka	Sommer og vinter	170	60	80	20	10
Bogstad, Sørkedalen	Sommer og vinter	60		40		20
Dikemark, Kjekstadmarka	Sommer	120		50		70
Nærskog:						
Nedre Blanksjø, Nordmarka	Sommer	160	160			
Øvresetertjern, Nordmarka	Sommer/vinter	155	150			5
Sum		2.250	1.300	705	80	195

Oversiktskart

Planlagt skjøtsel

Taraldrudåsen, Maridalen

Skogbilde og landskap

Flere områder på Taraldrudåsen har nylig blitt tynnet, men fortsatt gjenstår det noen bestand som trenger skjøtsel for å fremme god utvikling. Det gjenstående området ligger i nordlia av Taraldrudåsen. Terrenget skråner jevnt ned mot Ullevålseterveien mot nordøst, og skogen består overveiende av høyt oppkvistet gran på 45-65 år på fuktig og mellomrik bonitet (vekstforhold jorda gir). På toppen av åsen ligger flere myrer som skaper romslig variasjon i landskapet.

Målsetting og skogbehandling

I henhold til landskapsplanen er målsetningen å oppnå en fleraldret skog ved hjelp av lukket hogst. Hovedmålet er å skjøtte skogen gjennom tynning slik at den blir stabil, fremme flersjikt og spare furu for å skape barblandingsskog. Fokus i den lukkede foryngelseshogsten vil være å gi gode vilkår for den allerede etablerte foryngelsen via gruppehogst. Det er en del tørre trær i området. Her vil fokus være å ta ut trær som er tørkestresset, og deretter luke ut trær som har felleskader fra siste tynning. Også grankanten der det tidligere ble utført flatehogst ved veien er svekket, og her er det planlagt flatehogst for å fjerne de tørkestressa trærne.

Friluftsliv

Ullevålseterveien er mye brukt både sommer og vinter av turgåere og syklist, og hogstområdet omfatter både blåmerkede stier og en skiløype. Her må det tas mye hensyn og skiltes, da disse eventuelt må krysses ved utkjøring av tømmer. Mot sørvest grenser tynningsarealet mot Godbekken friluftslivsområde, men hogsten vil ikke berøre dette området. Det vil bli arrangert et større orienteringsløp i området i 2026, og hogsten må derfor vente til vinteren 2026 eller senere.

Biologisk mangfold

Cirka halvparten av driftsområdet er omfattet av Maridalen landskapsvernområde. I vest grenser området til en naturtype/nøkkelbiotop definert som gammel sump- og kildeskog. I tillegg grenser naturtypen «Gammel boreal lauvskog» ved Ullevålseterveien til tre bestand der det er planlagt hhv. tynning, lukket hogst og flatehogst. Naturtypene vil merkes ut i felt for å sikre at hensyn tas.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Driften kan foregå sommer som vinter.

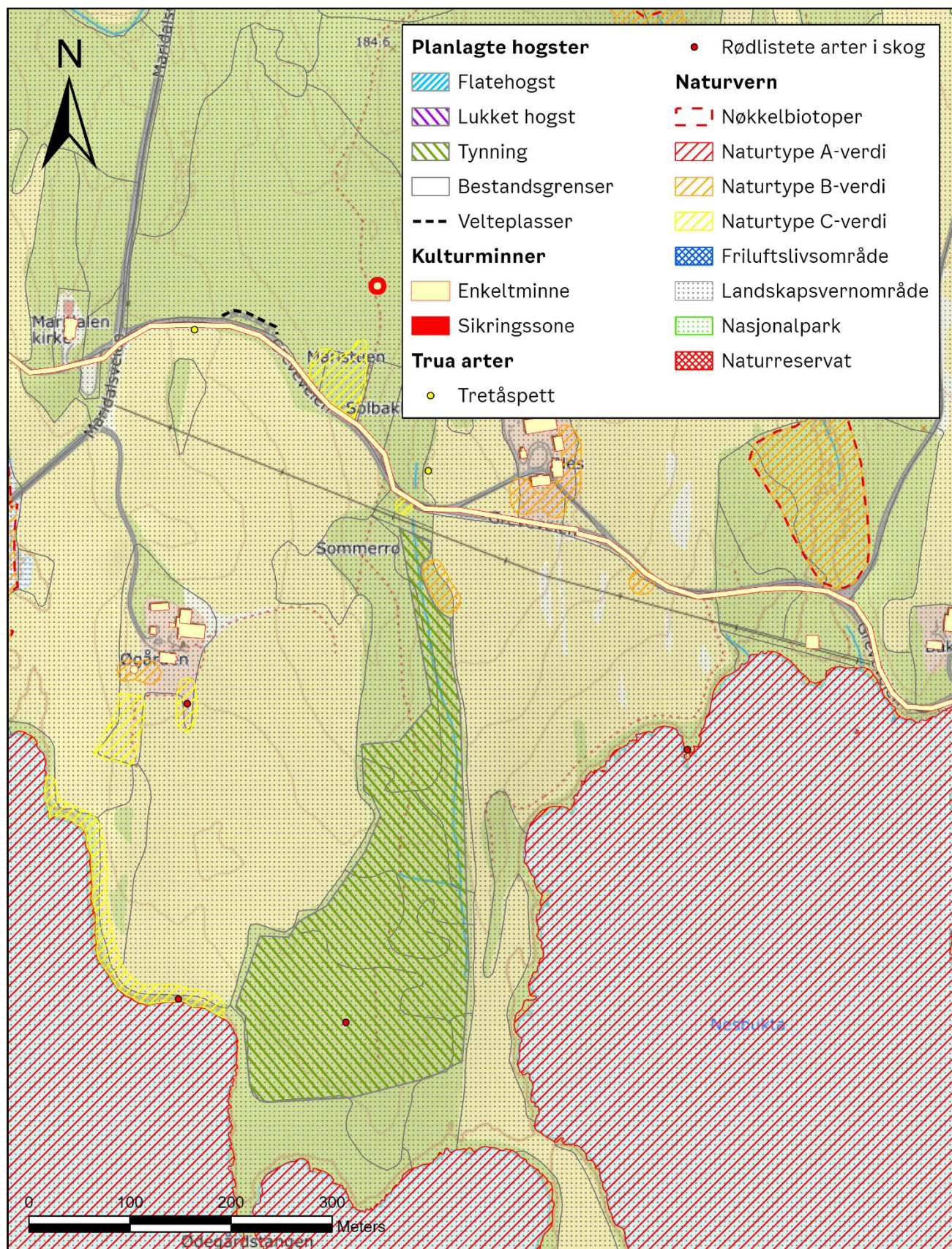
Behandlingsareal

Cirka 235 daa.

Velteplass

Tømmeret veltes langs Ullevålseterveien.

Nes i Maridalen

Skogbilde og landskap

Skogholtet sør for Nes består av løvdominert rik blandingsskog, som tidligere var åker eller beitemark. Området ligger i Maridalen landskapsområde der verneformålet er å bevare et helhetlig og vakkert kulturlandskap med særpreg. For å motvirke gjengroing av kulturlandskapet er skjøtsel av både skog og slåttemark viktig. Granskogen i nordre del av driftsområdet ble avvirket i 2017 for å få frem mer løvskog i området. Nå gjenstår skjøtsel rundt bekken i øst og bestandene i sør.

Målsetting og skogbehandling

Målsetningen er å ta ut mye av grana for å få opp storvokste og foryngelsesdyktige løvtrær. Den yngre løvskogen tynnes for samme formål.

Friluftsliv

Området er mest brukt av lokale, som går til fots, men bruken vurderes til å være beskjeden.

Biologisk mangfold

I det planlagte driftsområdet er naturtypen Store gamle trær registrert. Lønna her er ikke spesielt stor, men har to større, sørvendte hulrom. Store gamle edelløvtrær er viktige levesteder for en rekke arter, og det er en generell målsetning at slike trær fristilles. I tillegg er det et funn av den rødlistede soppen Gul snyltekuke sør i løvskogen mot Maridalsvannet, og denne vil hensyntas ved hogst. Langs veien har Bymiljøetaten nylig fristilt noen seljer for å bedre lys- og næringsforholdene for disse.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Vinter.

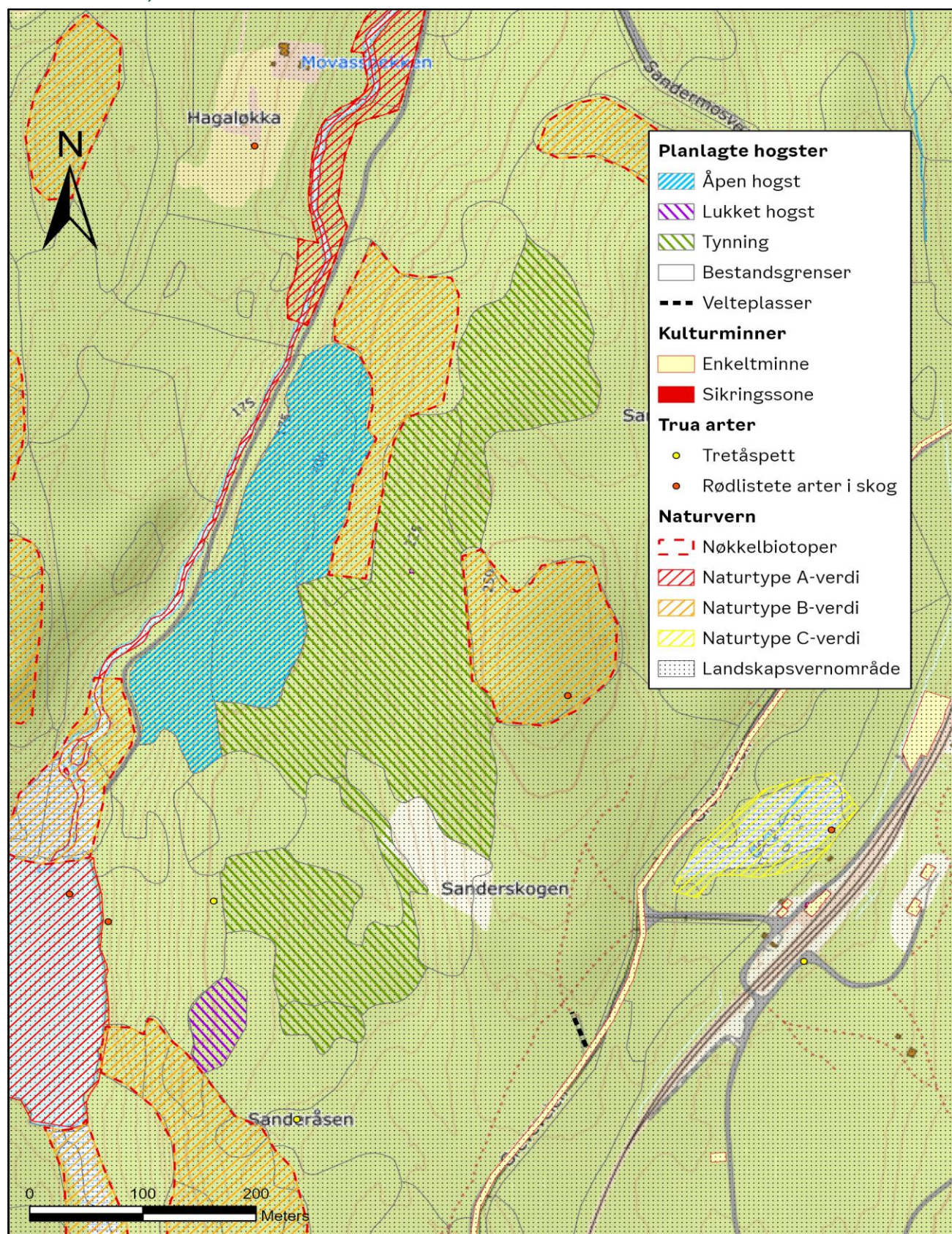
Behandlingsareal og kvantum

Cirka 60 daa.

Velteplass

Lomme ved Greveveien.

Sandermosen, Maridalen

Skogbilde og landskap

Skogen mellom Greveveien og Movassbekken består av furuskog oppe på åsen og granskog i skråningen. Boniteten (vekstforhold jorda gir) varierer fra middels til høy. Granskogen i området er svekket etter flere tørre somre, og det er derfor fornuftig å øke innslaget av andre treslag for å skape en mer variert skog. På svakere boniteter er det hensiktsmessig å øke furuandelen, mens høy løvinnblanding kan være egnet på rikere mark. Driftsområdet ligger i Maridalen landskapsvernområde der det i henhold til verneforskriften blant annet er viktig med en skogsdrift som legger til rette for bevaring av et variert og flersjiktet skogbilde og et stabilt landskapsbilde.

Målsetting og skogbehandling

I henhold til landskapsplanen vil det kunne være egnet å utvikle fleraldersskog i skråningen ned mot Movassbekken. Skogen her er rundt 80 år og dermed hogstmoden. Lukket hogst er ikke så egnet på grunn av lite sjiktning og trærnes dårlige tilstand. Granen her er tørkestressa og i dårlig utvikling, og vi ønsker derfor å fjerne den for å kunne skape en barblandningsskog som vil være mer robust og hensiktsmessig for fremtidens klima. I den nye skogen vil det også være et mål å øke løvinnblandingen. Det er i tillegg planlagt tynning av flere granbestand i området, med fokus på å skape variasjon og livskraftige trær. Det er bratt ned mot Movassbekken, og vinterhogst er derfor nødvendig for å ikke få kjøreskader i forbindelser med driften.

Hogsten vil hovedsakelig berøre granskogen i området, men av skjøtselstiltak i området kan vi også informere om en planlagt naturvernbrand i et eldre furubestand på toppen av åsen. Dette er et ekstraordinært skjøtselstiltak som utføres i samarbeid med Bymiljøetatens biologer og Brann- og redningsetaten. Forhåpentligvis vil branden kunne gjennomføres våren/sommeren 2026. Naturvernbranden er et spennende prosjekt som vil gjennomføres i naturtypen "gammel furuskog" for å forsterke naturverdiene i området. Branden vil fjerne en god del av grantrærne, men styrke furutrærne som vil få bedre plass og bli mer motstandsdyktige. Branden vil også være gunstig for en rekke planter, sopper, insekter og fugler i området. Det finnes f.eks. frø som kun spirer hvis markens temperatur når 40-50 grader og som kan ligge i jorda årevis for å vente på de riktige forholdene.

Friluftsliv

Driftsveien parallelt med Movassbekken er en populær skiløype vinterstid. For å kunne kjøre ut tømmeret i skråningen må løypa stenges mens utkjøring pågår. Området ved Sandermosen er også populært for turer, sopp- og bærplukking. Endringene i landskapet vil kunne oppfattes negative på kort sikt, og den planlagte naturvernbranden kan oppleves skremmende og farlig for både mennesker og dyr. Informasjon i form av plakater, i media og via Bymiljøetatens og Brann- og redningsetatens egne kanaler vil være viktig, både før, under og etter brand.

Biologisk mangfold

I det planlagte driftsområdet er det ikke registrert noen naturtyper eller nøkkelbiotoper som vil berøres direkte av hogsten, men som beskrevet er det i tillegg til hogsten planlagt en naturvernbrand i området. Hogsten og naturvernbranden utføres uavhengig av hverandre.

Brenningen vil utføres av et firma som er spesialisert på naturvernbrandinger, og både biologer og Oslo brann og redningsetat vil delta slik at naturvernbrandingen både er trygg og får den konsekvens som er ønskelig.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Vinter.

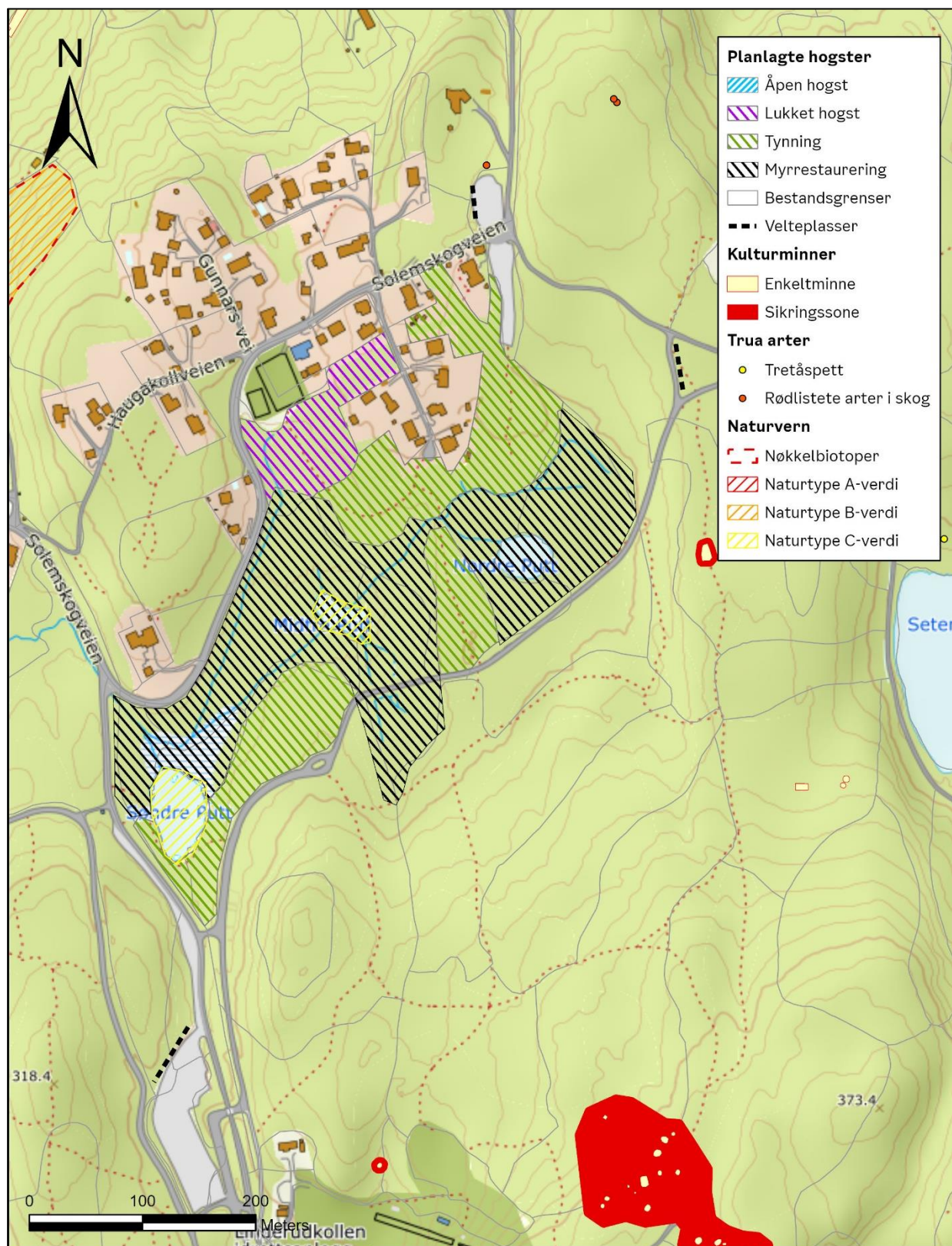
Behandlingsareal og kvantum

Cirka 130 daa.

Velteplass

Lomme ved Sandermsveien samt Movassbekken parkeringsplass.

Solemskogen, Lillomarka

Skogbilde og landskap

Driftsområdet er avgrenset av Solemskogveien med bebyggelse mot nord og vest, og skiløypenettet fra Linderudkollen mot sør og øst. Skogen som ligger i en forsenkning i landskapet er dominert av plantet gran. Langs løypene og på kollene i området er det furu som dominerer. Skogen er tett og omfavner Søndre, Midtre og Nordre putt som tidligere inngikk i samme åpne myrsystem. Området ble grøftet og tilplantet i løpet av 50- og 60 tallet, og tiltaket hadde stor effekt og skapte mye tettvokst skog

Målsetting og skogbehandling

Målet med hogsten er å hogge den tette skogen for å legge til rette for restaurering av myra som fantes her for 60 år siden. Hogsten er derfor en del av kommunens arbeid med naturrestaurering av myr. I tillegg skal furukollene imellom tynnes for å skape mer stabile enkelttrær.

Det skal ikke tynnes med hogstmaskin helt inn til bebyggelsen, men det kan være behov for uttak av risikotrær. Hogst ved bebyggelsen vil derfor sannsynligvis foregå med motorsag.

Friluftsliv

Selve hogstområdet bærer lite preg av aktivitet, men det er stor ferdsel i kantene på grunn av løypenettet og nærheten til Solemskogen.

Biologisk mangfold

Det er ikke gjort funn av sjeldne eller truede arter i området. En tilbakeføring av myra til opprinnelig naturlig tilstand vil ha en positiv effekt på det biologiske mangfoldet, og arter som er tilknyttet våtmark vil kunne komme tilbake til området.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Driften bør foregå vinterstid, men området sør for skiløypa må kanskje tas sommerstid.

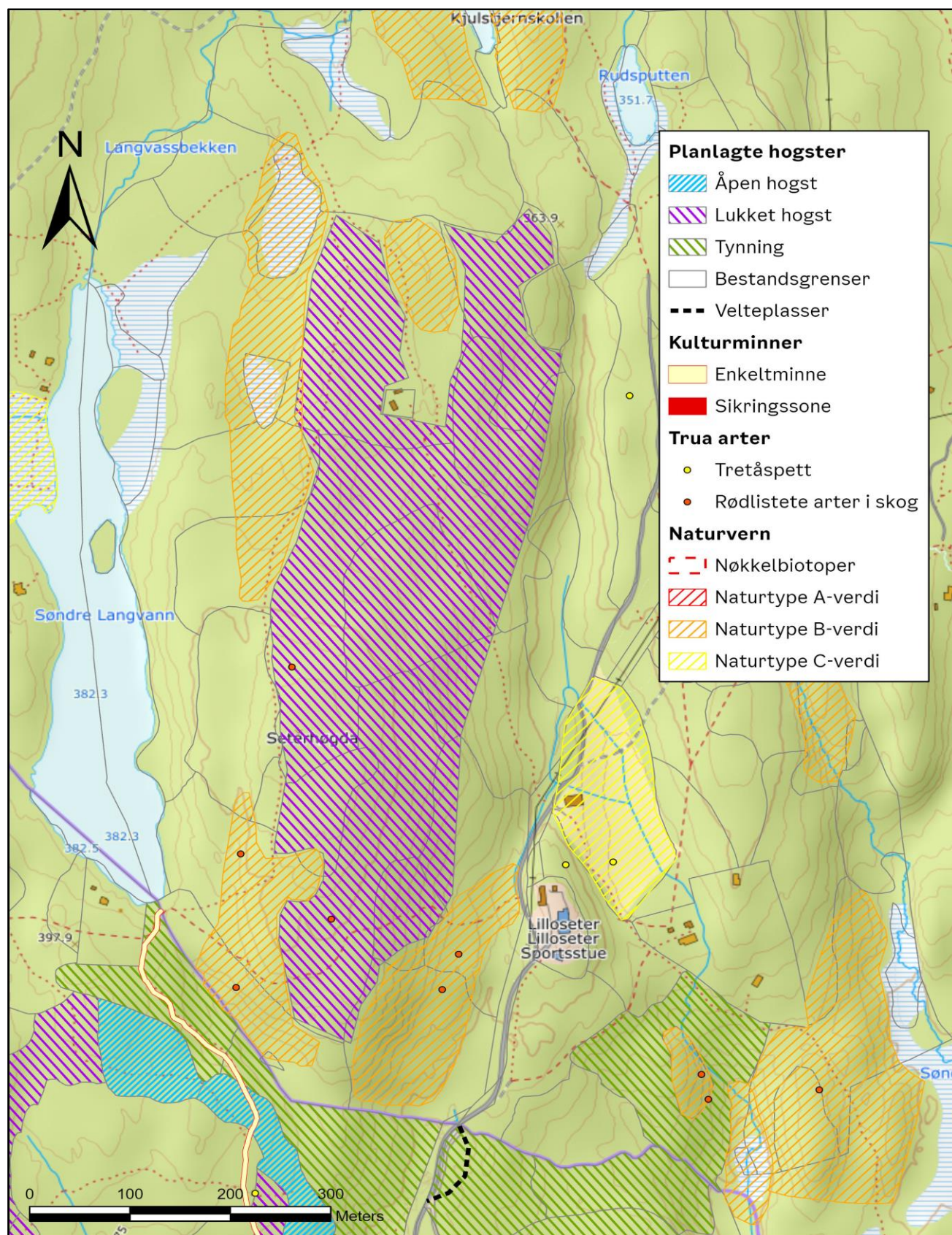
Behandlingsareal

Cirka 110 daa.

Velteplass

Tømmeret vil veltes på parkeringsplassen ved Linderudkollen og/eller parkeringsplassen ved Solemskogen.

Lilloseter vest i Lillomarka

Skogbilde/landskap

I terrenget vest og nordvest for Lilloseter finnes gammel naturpreget granskog. Her er det mange trær som er godt over 100 år, og det finnes noe sjiktning og grupper med død ved. Spredt i skoglandskapet står gamle furutrær med vide kroner og grov bark, som vitner om et langt mer lysåpent landskap rundt seteren for 100–200 år siden.

Skogbehandling og målsetning

Den eldre granskogen vest for Lilloseter vil bli gjenstand for skjøtselsmetoden “naturkultur” utviklet av den svenske forskeren Mats Hagner. Naturkultur er en form for selektiv hogst der det velges ut sunne og stabile framtidstrær og konkurrentene til disse fjernes. Med cirka 10-15 års hogstintervall tas det ut hogstmodne trær samtidig som nye framtidstrær fristilles. Resultatet er en kontinuitetsskog med trær av alle størrelser, som ligner på en naturlig gammel skog, men der det jevnlig tas ut tømmer. Som ved all type hogst settes det igjen et antall livsløpstrær (trær som skal få vokse til de dør naturlig). Ved utvelgelse av livsløpstrær prioriteres særegne store og grove trær, og all furu skal stå igjen med god plass rundt seg.

Friluftsliv

Lilloseter er et velbesøkt turmål både sommer som vinter. Parallelt med Lilloseterveien går det en skiløype som ved vinterhogst må krysses for å kunne losse tømmeret ved nybygget snu- og velteplass langs Lilloseterveien. I tillegg vil skjøtsel av den gamle granskogen vest for Lilloseter kreve at skiløypa mot Langvann for en periode benyttes for tømmertransport. Som alltid må også blåmerkede og andre stier hensyntas ved kjøring og hogst.

Biologisk mangfold

Hogstområdet grenser mot flere naturtyper, men vil ikke berøre disse. Urtene Vaniljerot og Lodden vaniljerot er begge registrert i det planlagte driftsområdet. Artene er rødlistet med status som nær truet og vil merkes og hensyntas ved hogst.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Vinter/sommer.

Behandlingsareal og hogstkvantum

Cirka 160 daa.

Vei og velteplass

Tømmeret vil veltes på ny snu- og velteplass langs Lilloseterveien (sør for Lilloseter).

Planlagte hogster

- Åpen hogst
- Lukket hogst
- Tynning
- Bestandsgrenser
- Velteplasser

Kulturminner

- Enkeltminne
- Sikringssone

Trua arter

- Tretåspett
- Rødlistete arter i skog

Naturvern

- Nøkkelbiotoper
- Naturtype A-verdi
- Naturtype B-verdi
- Naturtype C-verdi
- Naturreseptat

Skogbilde/landskap

Skogen sør for Lilloseter, mellom Aurevann og Lillomarka naturreservat, består hovedsakelig av kulturpreget ungskog med gran og furu. I terrenget ligger det flere grøftede sumpskogsområder som er tilplantet med gran. I de sørøstvendte liene finnes det dessuten flere holt med osp som gir området tydelig variasjon.

På vestsiden av Lilloseterveien finnes også flere bestand av den vestamerikanske arten contortafuru (*Pinus contorta*). Arten har bedre motstandskraft mot elgbeiting og høyere volumtilvekst, men med større barbiomasse enn vanlig furu gir contortaen en mørkere skog med mindre bakkevegetasjon. I artsdatabankens fremmedartslista er contortafuru kategorisert som en art med svært høy økologisk risiko og stort invasjonspotensial.

Skogbehandling og målsetning

Målsetningen for skogbehandlingen er i stor grad definert av områdets fuktighet, med furu i tørre partier og gran- og løvdominans i de fuktigere områdene. Ved hogst vil målet være å fremme løvtrær (spesielt osp) i granbestandene, og samtidig legge til rette for naturlig foryngelse gjennom lukket hogst. I furuskogene er det ønskelig å regulere konkurransen mellom gran og furu ved å fjerne en stor del av grana. Gamle furutrær skal få såpass god plass rundt seg at de vil kunne forynge seg naturlig, noe som i praksis betyr en radius på 10–15 meter. Contortafurua er unntaket. Ettersom denne er en uønsket art i kommuneskogen, vil all contortaskog tas ut ved flatehogst. I kartet er det tegnet inn et cirka 30 dekar sammenhengende åpen-hogst-område, mens maksstørrelsen på hogstflater i kommuneskogen er 20 dekar. Hvordan området vil deles opp er ennå ikke planlagt. Kravet er en sone på minst 30 meter mellom de hogstflater som til sammen overstiger arealkravet.

Eldre skog hogges forsiktig for å ikke risikere vindfall og tørkeskader. Samtidig skal det være nok lys til at foryngelsen får gode vilkår. Som ved all type hogst settes det igjen et antall livsløpstrær (trær som skal få vokse til de dør naturlig). Ved utvelgelse av livsløpstrær prioriteres blant annet gamle trær.

Friluftsliv

Lilloseter er et velbesøkt turmål både sommer som vinter. Parallelt med Lilloseterveien går det en skiløype som ved vinterhogst må krysses for å kunne losse tømmeret ved nybygget snu- og velteplass langs Lilloseterveien. Det gamle veifaret Gamle Hadelandsveien krever også oppmerksomhet under drift, da denne er et vernet kulturminne. Som alltid må også blåmerkede og andre stier hensyntas ved kjøring og hogst.

Biologisk mangfold

Hogstområdet grenser mot Lillomarka naturreservat samt flere naturtyper. To rødlistede kjuke, ospehvitkjuke og svartsonekjuke samt mosen grønnsko er registrert i naturtypen øst i området. Denne naturtypen ligger inneklemt i tynningsbestanden og vil derfor være ekstra viktig å merke ut i felt for å sikre at hensyn tas ved hogst.

Kulturminner

Gamle Hadelandsveien går gjennom området, og eventuell nødvendig kryssing må skje ved kavling, dvs. at tømmerstokker legges som bærelager for å unngå markskader.

Årstid

Vinter/sommer. Bestandene vest for Gamle Hadelandsveien kan hogges sommer/høst for å spare skiløypa.

Behandlingsareal og hogstkvantum

Cirka 260 daa.

Vei og velteplass

Tømmeret vil veltes på ny snu- og velteplass langs Lilloseterveien (sør for Lilloseter).

Planlagte hogster

- Åpen hogst
- Lukket hogst
- Tynning
- Myrrestauring
- Bestandsgrenser
- Velteplasser

Kulturminner

- Enkeltminne
- Sikringssone

Trua arter

- Tretåspett
- Rødlistete arter i skog

Naturvern

- Nøkkelbiotoper
- Naturtype A-verdi
- Naturtype B-verdi
- Naturtype C-verdi
- Naturreservat

Skogbilde/landskap

Det planlagte hogstområdet rundt Sponkollen består i utgangspunktet av en blanding av skrinne koller og rike søkk, som avspeiles av en stor variasjon i treslag, tetthet og alder. Overordnet sett er terrenget skrånende ned mot Groruddalen i sørøst, med vannårer som i øst renner ut i Breisjøen og i vest mot Svartkulp og den nylig restaurerte Evensetermyra.

Skogbehandling og målsetning

Målsetningen for skogbehandlingen er i stor grad definert av områdets fuktighet, med furu i tørre partier og gran- og løvdominans i de fuktigere områdene. Ved hogst vil det tas sikte på å fremme løvtrær i granbestand samt tilrettelegge for foryngelse ved lokalt hard tynning. Der det er furuskog er det ønskelig å regulere konkurransen mellom treslagene ved at mye av grana hogges, slik at vi på sikt kan beholde furuskogen.

Friluftsliv

Denne delen av Lillomarka er et høyt skattet turområde blant lokalbefolkningen, og det går mange stier i terrenget som krever hensyn. Gamle Hadelandsveien, er et meget hyppig benyttet gammelt veifar, som krever oppmerksomhet under drift. Veien sør for Evensetermyra prepareres som skiløype vinterstid og kan derfor ikke benyttes ved hogst.

Biologisk mangfold

Hogstområdet grenser mot Lillomarka naturreservat i nord. En naturtype med gammel ospeskog er registrert nord for det planlagte området som skal skjøttes gjennom lukkede hogstformer. Denne vil ikke berøres av hogsten. Ingen rødlistede arter er registrert.

Kulturminner

Det er registrert flere kullmiler i det planlagte hogstområdet. Disse vil markeres med høystubber ved hogst. I tillegg går Gamle Hadelandsveien her, men denne vil ikke benyttes til tømmerkjøring. Eventuell nødvendig kryssing må skje ved kavling, dvs. at tømmerstokker legges som bærelager for å unngå markskader.

Årstid

Vinter.

Behandlingsareal

Cirka 170 daa.

Vei og velteplass

Vest for Breisjøen - se kart.

Planlagte hogster

- Åpen hogst
- Lukket hogst
- Tynning
- Bestandsgrenser
- Velteplasser

Kulturminner

- Enkeltminne
- Sikringszone

Trua arter

- Tretåspett
- Rødlistete arter i skog

Naturvern

- Nøkkelbiotoper
- Naturtype A-verdi
- Naturtype B-verdi
- Naturtype C-verdi

Skogbilde/landskap

Det planlagte hogstområdet rundt Breisjøhøgdene består i stor grad av åser/koller, som deles av nord-sør-gående dalsøkk. Dette gjenspeiles i markante skiller mellom furu på tørr mark, og gran og løv i de fuktigere og rikere søkkene. Skogen er relativt tett, og tynning og lukkede foryngelseshogster forventes derfor å gi et godt resultat der yngre skog som tynnes vil få bedre stabilitet og vekst, og der eldre skog blir mer variert med innslag av ny foryngelse. Som med all skogskjøtsel er det viktig at tiltakene gjennomføres til riktig tid mens trærne fortsatt kan reagere med økt krone- og diametervekst. Forsømt skjøtsel øker risikoen for skader og minker handlingsrommet for videre skjøtsel.

Skogbehandling og målsetning

Målsetningen for skogbehandlingen er i stor grad definert av områdets fuktighet, med furu i tørre partier og gran- og løvdominans i de fuktigere områdene. I furuskog er det ønskelig å regulere konkurransen mellom treslagene ved at mye av grana hogges. Både gran og furu vil lokalt tynnes såpass hardt at det skapes forutsetninger for naturlig foryngelse og skog i flere sjikt.

Friluftsliv

Det går mange stier i terrenget, og området er et mye brukt turområde.

Biologisk mangfold

Flere naturtyper er registrert i området, men skjøtselen vil ikke påvirke disse. Den rødlistede karplanten Myskemaure er registrert ved Svartkulp, rett utenfor planlagt hogstområde. Denne er registrert så nære driftsområdet at hensynssone bør markeres før hogst. Langs Lilloseterveien er det også registrert en alm som på rødlisten er kategorisert som sterkt truet.

Kulturminner

Det er flere kulturminner i området som må merkes og hensyntas ved hogst. Den gamle Lilloseterveien som går øst for Breisjøen og videre sørover til Ammerud utfartsparkering kan ikke benyttes som kjørevei. Eventuell nødvendig kryssing må skje ved kavling, dvs. at tømmerstokker legges som bærelager for å unngå markskader. I området er det også registrert flere kullgroper, et gruveskjerp og et dagbrudd som Byantikvaren tror kan høre til de Gotthalske gruver, et kobberverksanlegg fra 1700-tallet. Kullmilene, gruveskjerpet og dagbruddet vil markeres med høystubber ved hogst.

Årstid

Vinter er å foretrekke med den store tynningsandelen og med tanke på risiko for sporskader sommer/høst.

Behandlingsareal

Cirka 420 daa.

Vei og velteplass

Vest for Breisjøen og på Ammerud utfartsparkering - se kart.

Planlagte hogster

- Åpen hogst
- Lukket hogst
- Tynning
- Myrrestauring
- Bestandsgrenser
- Velteplasser

Kulturminner

- Enkeltminne
- Sikringszone

Trua arter

- Tretåspett
- Rødlistete arter i skog

Naturvern

- Nøkkelbiotoper
- Naturtype A-verdi
- Naturtype B-verdi
- Naturtype C-verdi
- Landskapsvernområde

Skogbilde og landskap

Landskapet er kupert med koller og fuktdrag, og variasjonen forsterkes av treslagsfordelingen med furu på koller og svakere mark og gran på rikere mark. Flere bestand er mellom 50 og 70 år og i behov av tynning.

Målsetting og skogbehandling

Stort sett hele hogstområdet er i landskapsplanen kategorisert som «tørt» og «ganske tørt», noe som taler for at furu og løv bør være dominerende treslag. Hovedmålet er å skjøtte furuskogen gjennom tynning, slik at den utvikler større dimensjoner. Skogen er i utgangspunktet tett, og tidspunktet for tynning er ideelt. Det tilstrebes en betydelig furuandel over tid, muligvis ved planting for å øke andelen furu i området. Generelt er planting aktuelt når naturlig foryngelse er vanskelig å få til (f.eks. ved stor avstand til frøbærende trær av egnet treslag eller der marken har dårlig spire- og etableringsforhold).

Friluftsliv

Området er godt besøkt av publikum både sommer og vinter. Om vinteren blir alle veier preparert som skiløyper, noe som vanskeliggjør vinterdrift. Her er det vanskelig å finne en optimal plass for tømmerlunnene. God og tydelig skilting vil derfor være ekstra viktig for å gjøre brukerne oppmerksomme på tømmertransport i veien.

Biologisk mangfold

Driftsområdet er omfattet av Maridalen landskapsvernområde. Det er ingen registrerte naturverdier eller nøkkelbiotoper som vil berøres av hogsten. Området ved Gresstua lengst i nord er en tidligere myr som har blitt grøftet. Denne er planlagt restaurert, og det finnes en egen skjøtselsplan for det.

Kulturminner

Sør i området har Byantikvaren registrert «Tolvmannshula», en forholdsvis dyp heller. Her er det viktig å holde avstand til hula slik at den ikke blir ødelagt ved kjøring. Det har også blitt registrert et veifar som antagelig er en del av den gamle Dragonveien mellom Kjelsås og Hakadal. Eventuell nødvendig kryssing må skje ved kavling.

Årstid

Områdene vest for Kringlebekken bør hogges på vinteren mens områdene øst for Kringlebekken kan hogges sommerstid.

Behandlingsareal

Cirka 145 daa.

Velteplass

Langs Midtoddveien og Monsetangenveien samt på Monsetangen.

Planlagte hogster

- Åpen hogst
- Lukket hogst
- Tynning
- Bestandsgrenser
- Velteplasser

Kulturminner

- Bogstad kulturminnevern
- Enkeltminne

Trua arter

- Tretåspett
- Rødlistete arter i skog

Naturvern

- Nøkkelbiotoper
- Naturtype A-verdi
- Naturtype B-verdi
- Naturtype C-verdi

Skogbilde og landskap

Skogparken på Bogstad er et variert skogområde med både yngre plantet skog av gran, furukoller, sumpskog, skog med eldre monumentale furutrær og edelløvskog. Også her i skogparken har mye gran dødd på grunn av tørke og granbarkbiller.

Målsetting og skogbehandling

Ettersom området i stor grad skal være en park for publikum legges det i skjøtselen stor vekt på landskapsutforming. Vi skal skape et attraktivt skogbilde, der furu og løvtrær – særlig edelløv – fremheves. Åpen hogst er egnet der det er ustabile og homogene bestand av gran for å høste tømmerressursen og for å oppnå ønsket treslagsblanding. I de to hogstområdene langs veien er målsetningen å fremheve gamle furutrær. Langs veien er det mye død skog, og her er det derfor planlagt åpen hogst for å ta ut grana. Her står et monumentalt furutre som vil spares ved hogst. Også i driftsområdets nordvestre del er det mye død gran grunnet tørkestress og barkbilleskader. Her er det ønskelig å få inn mer løvtrær gjennom å åpne opp og luke ut torkende grantrær gjennom lukket hogst. Ettersom det generelt er god jord og tilstrekkelig tilgang på frøkilder av både furu og løv forventes det at ny foryngelse vil komme naturlig uten planting. Ved Strømsbråtan skal det åpnes opp til beitemark gjennom åpen hogst.

Friluftsliv

Bogstad skogpark er et populært turområde. Særlig Bogstad gård, badeplassen og parken rundt Bogstad gård er velbesøkt, men hele skogparken er mye brukt både sommer og vinter. Det er mange stier i skogparken og stort behov for spesielle hensyn ved drift. Skiløypene vil ikke påvirkes av hogsten. Som alltid må blåmerkede og andre stier hensyntas ved kjøring og hogst.

Biologisk mangfold

Hogsten vil ikke berøre registrerte rødlistede arter eller naturtyper i området. De store gamle furutrærne, spesielt i hogstområdet langs Sørkedalsveien, er biologisk og estisk viktige. Disse fristilles, slik at de forhåpentlig også kan forynge seg.

Kulturminner

Skogparken rundt Bogstad er fredet etter Kulturminnelovens §§ 15 og 19. Fredningen etter § 19 omfatter innmark, utmark og vann. I tillegg er det mange enkeltminner, som bygninger/bosetninger, veganlegg og funn fra steinalderen i området. I hogstområdet langs Sørkedalsveien er det gjort et funn av en mulig ulvestue, dvs. en bygning eller konstruksjon som tradisjonelt ble brukt som skjul eller oppholdssted under jakt på ulv og andre rovdyr. Kulturminnet, som avtegner seg som en stor grop med voller og rektangulær bunn, vil merkes i felt og markeres med høystubber.

Årstid

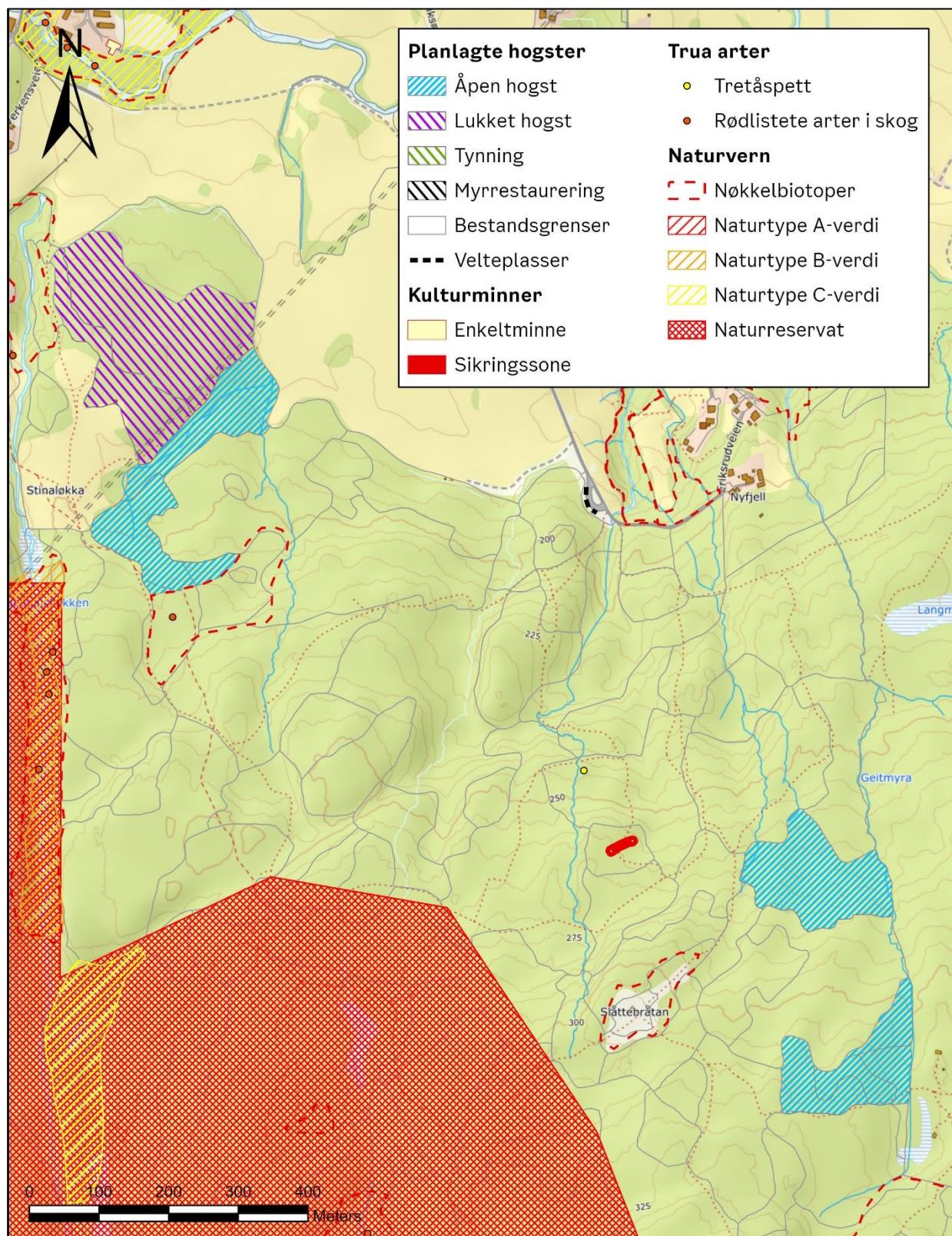
Vinter

Behandlingsareal

Cirka 60 daa **Velteplass**

Parkeringsplass ved Sørkedalsveien samt langs vei/jorde inn mot grustaket – se kart.

Dikemark, Kjekstadmarka i Asker

Skogbilde og landskap

Driftsområdet ligger nordøst for Blåfjell naturreservat og de to delområdene ligger hhv. ved Stinaløkka og Slåttebråtan (se kart). Hele skogarealet ligger i en nordvendt li med mange langstrakte juv, søkk og diker, som er karakteristisk for Kjekstadmarka/Dikemark. Det meste av skogen er kulturpåvirket med plantet gran på både skrinne mark og grøftete sumpskogsområder. I 2019 og 2020 ble det gjennomført tynning og foryngelseshogst her, samt senere planting. Ungskogpleie i senere år har gjort den yngre skogen mer lysåpen, men også midlertidig mindre tilgjengelig som følge av de felte trærne. Etter ungsogspleie pleier de felte trærne bli liggende igjen i skogen.

Skogen er stort sett dominert av gran, men det finnes også enkelte furubestand med en betraktelig innblanding av furu, spesielt i det høyereliggende området sør for Slåttebråtan og bestanden mot Stinaløkka. For det sistnevnte området er lukket hogst planlagt. Aldersklassene spenner vidt fra plantefelt på noen få år til eldre granskoger på over 100 år. I fuktigere områder, som søkk og myrer, er det også noe innslag av bjørk.

Målsetting og skogbehandling

Siden lokaliteten er nordvendt li, er målsetningen i henhold til landskapsplanen å oppnå fleralderskog ved hjelp av selektiv hogst. Vinteren 2019 ble det imidlertid gjennomført flere flatehogster i området for å ta ut tørkestressa og døende granskog. Tilstanden har dessverre ikke forbedret seg og flere granbestand er fortsatt alvorlig svekket av spesielt barkbiller. For å kunne øke innslaget av furu må vi avvike fra landskapsplanen i denne konkrete hogstplanen og heller planlegge for å skape en mer robust skog for fremtiden som tåler selektive hogster.

Granbestanden mot Stinaløkka består i hovedsak av en kantsone mot bekk. Ettersom hogst av kantsone er omfattet av vannressursloven må det søkes dispensasjon for å kunne hogge ut grana. Målet er her å skape en løvdominert kantvegetasjon, noe som også er en fordel for fisk og andre organismer som lever i elva. I nabobestanden er målet å forbedre foryngelsesvilkårene for furua og sikre furuas overlevelse. Her blir derfor mye av grana tatt ut, og en variert furuskjerm blir stående med spredt granforyngelse under seg.

Friluftsliv

Skogsområdet er velbesøkt og høyt skattet av særlig lokalbefolkningen. Det vil være fokus på å begrense belastningen på stier og ta spesielle hensyn der kryssing av sti er nødvendig. Størrelsen på hogstflatene begrenses til et minimum, og der stabiliteten er god vil det settes igjen rikelig med spredte livsløpstrær. Mesteparten av død gran settes igjen. Slike tiltak vil være viktige for å begrense omfanget og forbedre opplevelsesverdiene.

Biologisk mangfold

Hogstområdet ligger i nærheten av Blåfjell naturreservat, men grenser ikke til denne. Hogstområdet ved Stinaløkka ligger akkurat på grensa til en nøkkelbiotop. I beskrivelsen av denne står det at nøkkelbiotopen er en sumpskog med begynnende reetablering av grunnvannsforhold og at det er viktig å ikke drenere ytterligere med kjøring i nærheten. Her vil

det derfor settes igjen en god kantsone. Det er flere myrer og søkk i området som gir skogen og landskapet et variert preg og et høyt mangfold. Det vil være stort fokus på kantsoner mot disse.

Det er ikke registrert noen rødlistede arter innen hogstområdet

Kulturminner

Kjekstadmarka er særledes rik på kulturminner, og spesielt kullgroper og –miller er mangfoldige. I hogstområdet ved Stinaløkka finnes en stor en velbevart fangstgrop som selvsagt skal passes på under hogst. Denne vil markeres ved at det hogges høystubber langs hele kanten av fangstgropa.

Årstid

Tømmeret må kjøres ut over jordet, så drifta må foregå vinterstid.

Behandlingsareal

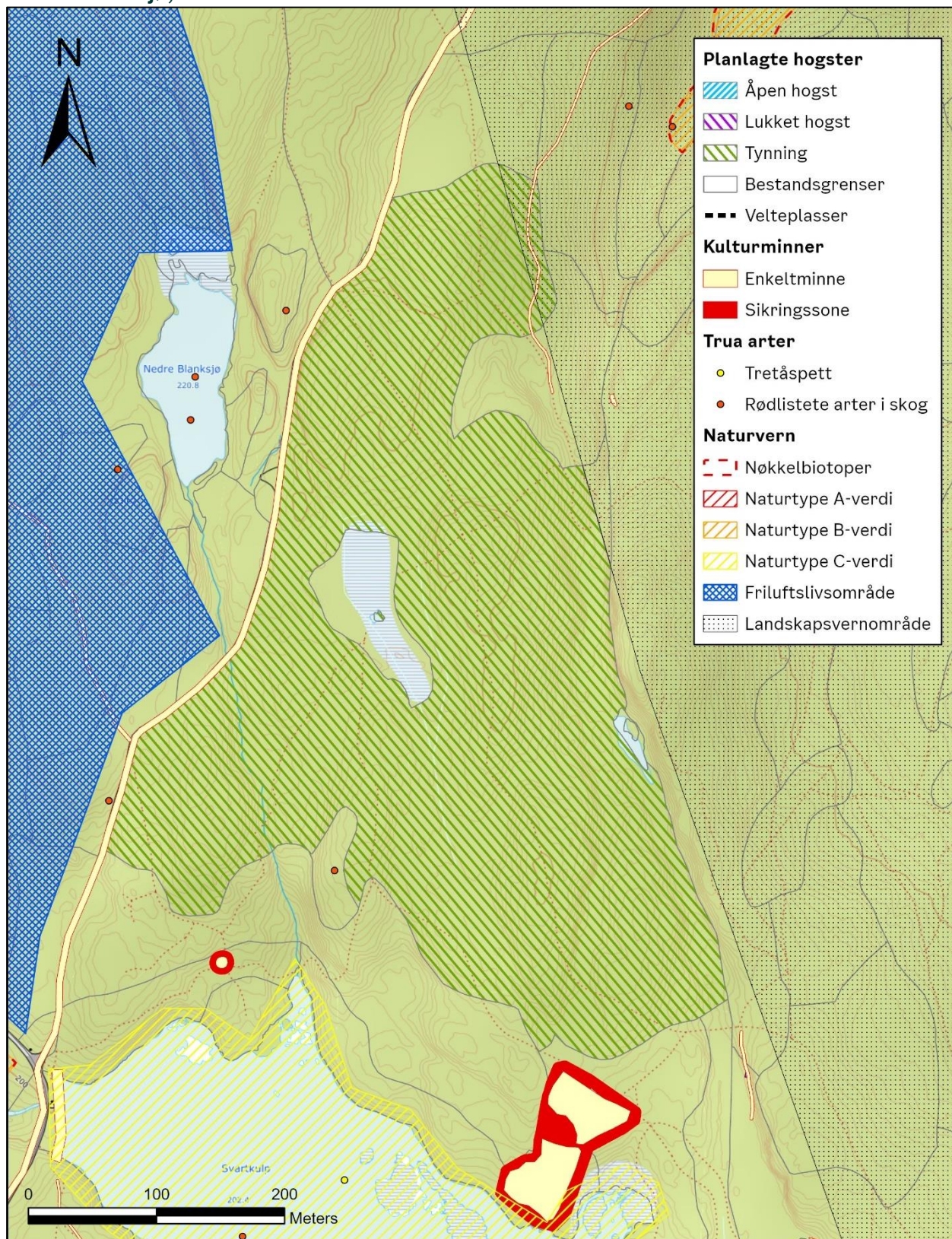
Cirka 120 daa.

Velteplass

Tømmeret veltes ved snuplassen innerst i Eiksrudveien.

Planlagt nærskogsskjøtsel

Nedre Blanksjø, Nordmarka

Skogbilde og landskap

Driftsområdet ligger nord for Svartkulp og øst for Ankerveien og Nedre Blanksjø. Skogen her er hovedsakelig furuskog med en alder rundt 70 år, unntaket er et eldre furubestand på en kolle sørøst i området.

Målsetting og skogbehandling

Driftsområdet ligger på mark som i landskapsplanen er definert som ganske tørr eller tørr. Her er målsetningen å framelske og opprettholde en høy furuandel. Furuskogene her trenger å tynnes for å få god utvikling og vekst. Søndre og vestre delen av driftsområdet er kategorisert som nærskog i kommunens flerbruksplan. Dette stiller ekstra høye krav til skånsom skogsdrift og at skjøtselen utføres på en slik måte at opplevelsesverdiene bevares eller forbedres. Å skape en mer lysåpen skog med trær som kan vokse seg store og gamle vil kunne være positivt for opplevelsesverdiene i området. Vinterdrift er å foretrekke i nærskogsområder som dette, men turveien ned til Svartkulp og videre til utfartsparkeringen ved Sognsvann bør unngås vinterstid ettersom dette er en av Oslos mest brukte skiløyper.

Friluftsliv

Nedre Blanksjø er et velbesøkt turmål som også har blitt kjent som Oslos geografiske midtpunkt. Stiene og turveiene/skiløypene i dette område er mye brukt hele året. Som alltid må blåmerkede og andre stier hensyntas ved kjøring og hogst. God og tydelig skilting vil være ekstra viktig for å gjøre brukerne oppmerksomme på tømmertransport i veien.

Biologisk mangfold

Hogsten vil ikke berøre registrerte rødlistede arter eller naturtyper i området.

Kulturminner

Lengst nordøst i driftsområdet er det registrert et gammelt veifar. Det er ikke sikkert hogsten vil berøre denne, men for å være på den sikre siden vil veifaret merkes ut før hogst. Eventuell nødvendig kryssing må skje ved kavling, dvs. at tømmerstokker legges som bærelager for å unngå markskader. Ankerveien er et kommunalt listeført kulturminne og ved utkjøringen av tømmer er det viktig å ikke skade veien.

Årstid

Ankerveien og veien mellom Svartkulp og Sognsvannskiosken (denne veistrekning er for øvrig også en del av Ankerveien) er mye brukte skiløyper vinterstid. Derfor må hogsten foregå sommerstid.

Behandlingsareal

Cirka 160 daa.

Velteplass

Langs Ankerveien finnes det ikke noen bra velteplass for tømmeret. Derfor vil tømmeret kjøres ut med lassbærer til utfartsparkeringen på Sognsvann.

Planlagte hogster

- Åpen hogst
- Lukket hogst
- Tynning
- Bestandsgrenser
- Velteplasser

Kulturminner

- Enkeltminne
- Sikringssone

Trua arter

- Tretåspett
- Rødlistete arter i skog

Naturvern

- Nøkkelbiotoper
- Naturtype A-verdi
- Naturtype B-verdi
- Naturtype C-verdi

Skogbilde og landskap

Driftsområdet ligger i et mye brukt friluftsområde ved Øvresetertjern oppe på Tryvannshøgda. Området bærer preg av mye aktivitet og høy grad av tilrettelegging med alpinanlegg, flere parkeringsplasser og et mylder av skiløyper/turtraseer.

Målsetting og skogbehandling

Området rundt Øvresetertjern er kategorisert som nærskog i kommunens flerbruksplan. Dette stiller ekstra høye krav til skånsom skogsdrift og at skjøtselen utføres på en slik måte at opplevelsesverdiene bevares eller forbedres. Vinterdrift er derfor å foretrekke for å minke risikoen for kjørespor. Mye av skogen i driftsområdet er rundt 40 år og i relativt god vekst. Unntaket er granskogen vest for parkeringsplassen på toppen. Her er stort sett alt som står igjen dødt.

Hensikten med tynningen er å skape gode forutsetninger for å utvikle en variert og robust skog i god vekst. Der skogen allerede er noe sjiktet i alder og størrelse vil dette brukes som utgangspunkt for å skape enda mer variasjon. Hogstmetoden «tynning med variert intensitet» vurderes å gi gode resultater. En slik metode innebærer at grupper av trær får stå urørt, mens andre nabotrær til disse gruppene tynnes eller fjernes helt. Metoden er noe skjematisk, men er godt egnet for å skape mer variasjon og dermed også skog som vil kunne tåle klimaendringene bedre. I mye brukte friluftslivsområder som dette får vi mange henvendelser om døde trær og risikoen ved at de kan falle på folk. At skogen er livskraftig, er derfor særlig viktige der det ferdes mye folk. På toppen ved parkeringsplassen er det planlagt en liten flatehogst for å fjerne de døde granene som står her.

Friluftsliv

De store parkeringsplassene og nærheten til T-banen gjør at området er lett tilgjengelig og attraktivt som friluftslivsområde. Barnehager, eventgrupper, aktivitets- og sommerskoler er bare noen eksempler på brukergrupper som bruker området. Skiløypene i området er snøsikre og passer både nybegynnere og som utgangspunkt for lenger turer i Marka.

Grunnet risiko for sporskader bør hogsten gjennomføres om vinteren. Der det er mulig vil driftstraséene legges utenom løypene, men flere løyper vil bli påvirket av driften. Kong Olavs løype øst for Øvresetertjern og forbindelsesløypa til Skomakerløypa/Tryvann og lysløypa sørøstover vil krysses ved drift. Transporten av tømmeret fra flatehogsten i nord kan vi vente med til etter skisesongen er over. Tynning er planlagt rundt Roseslottet men selve Roseslottet vil ikke påvirkes. Veien mellom Øvresetertjern og Roseslottet må brukes ved utkjøring av tømmeret, men denne delen av driftsområdet kan vi ta sommerstid for å ikke påvirke skiløypa. Det er selvsagt også viktig at Roseslottet med dets besøkere informeres om hogstplanen.

Biologisk mangfold

Naturtypen «Gammel granskog» nordøst for Øvresetertjern er utenfor hogstområdet, men vil merkes ut i felt for å sikre at hensyn tas. I 2015 ble den rødlistede arten tretåspett observert rett utenfor hogstområdet. Arten, som på rødlisten er kategorisert som nær truet, har

preferanser for gammel gran- og blandingsskog med innslag av mye død ved. Tretåspett er en god indikator for en slik type skog, men i dette området er det generelt mange døde trær.

Kulturminner

Byantikvaren skal kartlegge området.

Årstid

Driften bør foregå vinterstid.

Behandlingsareal

Cirka 155 daa.

Velteplass

Tømmeret vil veltes på parkeringsplassen vest for Tryvannsveien.

Oslo

Oslo kommune Bymiljøetaten

Postadresse: Postboks 636 Løren, 0507 OSLO

Epost: postmottak@bym.oslo.kommune.no

Telefon: 23 48 20 30

Web:

oslo.kommune.no/natur-kultur-og-fritid/tur-og-friluftsliv/marka/